

ШКОЛСКА 2023/24.

ГИМНАЗИЈАЦ

БР. 2

<https://www.nikola-tesla.hu/>

САДРЖАЈ:

• БРИСЕЛ.....	3
• ПРОСЛАВА 30. ГОДИШЊИЦЕ ШКОЛЕ.....	5
• СВЕТЛОСТ РЕЧИ.....	6
• ПРЕДАЈА ПАНТЉИКА.....	7
• БОЖИЋНА ПРИРЕДБА.....	11
• СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА.....	12
• СТОГОДИШЊИЦА ОПТАЦИЈЕ.....	14
• СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД.....	15
• ЉУБАВНА ПОЕЗИЈА.....	16

РЕЧ УРЕДНИЦА

ДРАГИ ГИМНАЗИЈАЛЦИ,

ПРЕД ВАМА ЈЕ ЈОШ ЈЕДАН БРОЈ ГИМНАЗИЈАЛЦА КОЈИМ ЋЕМО ПОКУШАТИ ДА ОВЕКОВЕЧИМО СВЕ ТЕ НЕЗАБОРАВНЕ ТРЕНУТКЕ КОЈИ СУ ОБЕЛЕЖИЛИ НАШ ЖИВОТ У ТЕСЛИ У ПРОТЕКЛОМ ПЕРИОДУ.

У ЖЕЉИ ДА ПРЕНЕСЕМО ЕСЕНЦИЈУ СВИХ ЊИХ, УЗ ПУНО ТРУДА И МАШТЕ, ПИСАЛИ СМО О ПУТОВАЊИМА, ПОЕЗИЈИ, СПОРТСКИМ УСПЕСИМА, ШКОЛСКИМ СВЕЧАНОСТИМА И НАРАВНО О НАЈИШЧЕКИВАНИЈЕМ – ПРЕДАЈИ ПАНТЉИКА. СВАКА ПРИЧА, СВАКИ ИНТЕРВЈУ И СВАКИ ЧЛАНАК СУ ПЛОД ТРУДА, ЉУБАВИ И СТРАСТИ КОЈЕ У СЕБИ НОСЕ ЋАЦИ НАШЕ ШКОЛЕ КОЈИ СУ СА ПОНОСОМ ПИСАЛИ О УСПЕСИМА СВОЈИХ ВРШЊАКА.

НАДАМО СЕ ДА ЋЕТЕ НА СТРАНИЦАМА ПРОНАЋИ ИНСПИРАЦИЈУ, ПРЕПОЗНАТИ ДОБРУ ЕНЕРГИЈУ И НА КРАЈУ КРАЈЕВА, ЗАБАВИТИ СЕ. БИЛО НАМ ЈЕ ЗАДОВОЉСТВО ДА ЗАЈЕДНИЧКИМ СНАГАМА ЗА ВАС КРЕИРАМО ЈОШ ЈЕДАН ОСВРТ НА УСПЕШАН И ИСПУЊЕН ПЕРИОД НАШЕГ СРЕДЊОШКОЛСКОГ ПУТОВАЊА.

**ДО СЛЕДЕЋЕГ ЧИТАЊА,
СОФИА ИЛИЋ И ЈЕЛЕНА ЗИРИЋ**

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

„Гимназијалац” лист ђака Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, школска година 2023/2024. број 2.

Уреднице: Софија Илић и Јелена Зирић

Редакција: Јована Миодраговић, Павле Мацановић, Јана Шошић, Јегор Лазих,

Катарина Арсенијевић, Тара Степановић

Технички уредник: Зоран Меселџија

Фотографије: Владо Марковић

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Лектура: Драгана Меселџија

За издавача: в. д. директора Аница Пандуровић

Издавање је помогла влада Мађарске

СРПСКИ УЧЕНИЦИ ИСТРАЖУЈУ БРИСЕЛ: ПОГЛЕД У СРЦЕ ЕВРОПСКЕ ДИПЛОМАТИЈЕ

Седморо ђака Српског образовног центра „Никола Тесла“ из Будимпеште, у пратњи др Јованке Ластих и професора историје Алена Нађа, упутило се у срце европске дипломатије – у Брисел. Ова изузетна прилика резултат је дугогодишње сарадње наше школе са мађарским званичницима у Белгији, који на годишњем нивоу расписују конкурс за младе српске таленте. Наши ђаци су селектовани на основу радова које су написали на тему „Јачање европских интеграција“.

Матија Перишић 12/6, Марина Катанић 12/6, Антонија Санковић 12/6, Ена Сокола 11/а, Софиа Илић 11/6, Андреа Брезих 10/6, Филип Александар Кременовић 10/6 и Дамјан Микић 10/6, имали су драгоцену прилику да се упознају са радом међународних институција и дипломатским процесима. Непосредан начин учења о демократији, инспирисао је ученике да разматрају могућност сопственог учешћа у изградњи европског друштва.

Дводневну посету Бриселу започели су шетњом по Гранд Плацу. Посетили су катедралу Светог Михајла и Краљевску палату Брисела. Остатак слободног времена ђаци су самостално осмишљавали. Неки су посетили музеј чоколаде и уживали у префињеним укусима најпознатијег белгијског слаткиша, док су други обишли музеј пива и сазнали све о његовом настанку.

Уследило је упознавање са европским званичником Андором Делијем, који представља Мађарску у Европском парламенту, а који је родом из Србије. Господин Андор и његови сарадници лепо су дочекали наше ђаке и поделили са њима своја искуства у дипломатији.

Други дан боравка био је резервисан за посету Европском парламенту и Парламентаријуму. Ученици су најпре обишли Парламентаријум, музеј посвећен историји рада и функционисања Парламента од оснивања 1958. године до данас. Драгоцени увид у демократске процесе и међународну сарадњу надахнуо је ученике да размишљају о улози коју би могли имати у будућности. Уследио је обилазак Европског парламента, где су ученици имали прилику да сазнају више о његовој улози у формирању политика и закона Европске уније. Кроз интерактивне презентације и дискусије са званичницима, као и обиласком сале за седнице парламента, наши ђаци су добили увид у сложене процесе доношења одлука које обликују живот стотина милиона грађана. Такође су имали привилегију да ручају у просторијама Парламента и доживе опуштenu атмосферу која влада ван извршавања дужности. Крајња станица обиласка завршила се посетом ТВ-студију, из којег се шаљу најновије информације о одлукама Парламента. Тиме су заокружили посету Бриселу и са пуно утисака вратили се у Будимпешту.

Ова посета је један од важних корака у јачању веза између српске заједнице у Мађарској и Европске уније, али и у оснаживању и образовању будућих младих интелектуалаца који ће играти важну улогу у будућности своје земље. Наши ђаци су се сложили да су им учествовање на конкурс и пут у Брисел, пружили драгоцену прилику да сагледају могућности активног учешћа у изградњи праведног и демократског света.

Софиа Илић 11/6

ПРОСЛАВА 30. ГОДИШЊИЦЕ ШКОЛЕ

Тридесет година прошло је од тренутка када је наша школа храбро крочила путем самосталности, одвајајући се од хрватске школе. Овај, за нас велики јубилеј обележава не само три деценије самосталног постојања, већ и богату историју иновација, заједништва и посвећености великог броја професора. Кроз ове три деценије, наша школа је неговала знање, српску заоставштину у Мађарској, обликовала генерације младих и градила мостове ка будућности.

У сусрет овом догађају, обавили смо један интервју са професором Драгомиром Дујмовом, који је, заједно са професорком Ксенијом Сушић Марков, један од професора који најдуже предаје у нашој школи. Испричао нам је комплетан историјат наше школе и саму причу везану за раздвајање српске и хрватске школе 30. новембра 1993. године.

„Хиљаду деветсто деведесет и друге године дошло је решење да ће се раздвојити српска и хрватска основна школа и гимназија. Све је почело тако што је у заједничкој зборници једна колегиница устала и почела да прича „ми” и „ви”. Нисмо схватили шта је то „ми” и „ви”, али смо убрзо схватили да она у ствари говори о раздвајању српских и хрватских колега.”, рекао је професор Дујмов.

После Другог светског рата (1948.), српске вероисповедне школе у околини Будимпеште су биле национализоване и укинуте. Тада је настала заједничка јужнословенска школа у Помазу, која је убрзо прешла на Трг ружа у сам центар мађарске престонице. Сама ситуација у Србији током деведесетих година прошлог века утицала је на негативну појаву Србије у иностраним медијима, укључујући и мађарске медије. Како би се ситуација разрешила, сазван је састанак, на ком је био и тадашњи градоначелник Будимпеште, и поставило се питање „Да ли може уопште да постоји једна српска школа у Будимпешти?”. Ситуација није била најбоља за српски део некадашње заједничке српско-хрватске школе. Професор Дујмов је истакао важну улогу бивше директорке Бојане Чобан Симић у борби за очување данашње зграде наше школе. „Ми смо, наравно, желели да зграда на Тргу ружа припадне нама, док су хрватски ђаци и колеге пак хтели да њима припадне, пошто су били у већини. На крају крајева, донета је одлука да српска школа остаје у истој згради. На самом почетку, школа није била опремљена у толикој мери. Балвани су били постављени у свим учионицама, није било довољно професора и није било довољно ученика”, рекао нам је професор Драгомир Дујмов.

Сваки директор је донео нешто ново са собом. После Бојане Симић Чобан дошла је Катица Рус, затим др Јованка Ластих. Школа је успела да купи још једну зграду која није била у склопу наше школе. Тако смо успели да добијемо велику салу за физичко васпитање, која се раније налазила у садашњем кабинету биологије. Тиме смо добили простор за наше забавиште и за свечану салу – аулу.

Данас, школа броји тринаест разреда и двадесет и једно одељење. Само гимназија данас броји око четири стотине ђака. Некада у рушевинама, са балванима као гредима у великом броју учионица, а данас опремљена паметним таблама и недавно реновирана, можемо рећи да је школа прешла дуг пут и изборила се кроз све муке и недаће. Ми се, као и професор Дујмов, надамо да ће наша школа наставити са радом и очувањем српске културе у Мађарској.

Андреа Брезих 10/6 и Дуња Адамовић 9/6

СИРМИЈУМ СВЕТЛОСТ РЕЧИ

XXXII Фестивал беседништва под називом „SIRMIUM LUX VERBI – Сирмијум светлост речи“ одржан је 25. новембра 2023. године у Барокној сали Музеја Срема у Сремској Митровици. Такмичење је било на слободну и три задате теме: „Сазвежђе Србија – Никола Јокић, Новак Ђоковић...“, „Кад утихне реч, почиње музика – 100 година наше Филхармоније“ и „Чика Ђорђе, тихи и скромни чувар нашег бола и поноса“. Ауторска беседа, интерпретација и импровизација су реторске дисциплине које су биле заступљене. Беседници су се надметали за Венац беседништва, копију статуе оратора из II века н.е, новчане и друге вредне награде. Ове године су се за разлику од предходних на самом фестивалу могле чути већ одабране беседе, чији су аутори били млади правници, студенти глуме и ученици средњих школа, као и нешто искуснији љубитељи ораторства.

Желео бих да напоменем да за једну овакву манифестацију вероватно никада не бих сазнао без професорке Драгане Меселције, уз чију помоћ сам своју беседу и спремао. Најпре смо се поприлично нарадили да бисмо пронашли тему која ће одговарати и мени, а истовремено бити и адекватна за такмичење. Најзад, изабрао сам текст под насловом „Иако нисмо људи и ми жалимо, и ми волимо“ Елвира Пешталића. На самом крају, цео говор је требало и снимити, што је захтевало готово мали милион покушаја. Након прослеђивања пријаве, на званичном сајту фестивала је ускоро изашла и листа финалних беседа. Узбуђење које ме обузело када сам видео да је међу њима и моја интерпретација заиста није лако за описати. Очигледно је било да се труд исплатио и имао сам утисак да сам и више него спреман да своју беседу изнесем најбоље што могу. Сама атмосфера приликом путовања до Сремске Митровице и назад била је весела и прожета позитивном енергијом, док смо на фестивалу такође много тога новог научили и сазнали. Моји другови гимназијалци и ја смо се поред уживања у овом јединственом искуству потрудили да успех такође не изостане. Андреа Брезећ ученица 10/6 разреда освојила је прво место према гласовима публике, Тијана Мајданчић 12/6, била је трећа у категорији ауторских беседа, док је мојој маленкости припало треће место у категорији интерпретација. Дуња Илић ђак 11/ц разреда представила се са својом ауторском беседом „Волим те – извини – помози ми“, док је прошлогодишњи добитник Цицеронове награде, Димитрије Петровић ученик одељења 12/6 казивао Цицеронову беседу против Каталине. За крај бих желео да нагласим и значај овог догађаја и за мене самог, јер ме је поприлично охрабрио и подстакло да даље напредујем и развијам своје говорне вештине. Надам се и верујем да су моја и остале беседе биле на корист и наук онима који су их слушали. Драго ми је што је управо то један од главних циљева овог фестивала. Он је у мени оставио неизбрисиве успомене, заувек урезане у саме дубине мог срца.

ПОСЛЕДЊИ ПЛЕС

Јутро 4. децембра 2023. године, у свом је изласку сунца носило једино светлост вишемесечног ишчекивања стотине матураната Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти. Ништа више до трунке оног апсолутно дечијег и наивног није изгарало у ученицима завршне године, с мишљу да у 19 часова истог дана, проживљавају најспектакуларнију свечаност не само четворогодишњег гимназијског школовања, већ можда и читавог живота. Културни центар „МОМ” у Будиму је, устаљеним, топлим маниром и својом величанственошћу врвео од међусобне љубави ученика, те ученика и родитеља, професора и разредних старешина; љубави према животу и свим његовим лепотама, за које неуморно тражимо разлог да их славимо. У ноћи доделе пантљика генерације 2020-2024, све мале победе обучене су у сјај балских хаљина и одела, и пуштене да хрле ка крају једног раздобља живота који се овим догађајем и наслућује.

Програм је отпочео како протокол налаже формалним обраћањем свим почасним гостима и пријатељима, после чега је уследила додела пантљика одељењима дванаестих разреда и њиховим разредним старешинама, пропраћена видео-анимацијама са сликама ученика из раног детињства. Тренутак размењивања погледа на бини, са свешћу да смо можда последњи пут окупљени с таквим финим држањем и једним, заједничким сном, крунисао нас је круном јединства. А наш сан је: живети, бар с повременом помисли једних на друге. О томе сведочи црвена пантљика, предата од стране млађих наследника.

Матурантима се у виду говора обратила директорка др Јованка Ластих, с освртом на бурна времена пандемије и специфичности генерације почев од самог процеса уписа у школу, до небројених успеха постигнутих током четири године.

Свој труд и оригиналност на сцени су поклонили и ученици 11. разреда, упечатљивим скечом Дуње Илић и Ање Танасковић, ученица 11/ц, који тематиком алудира на све оно интерно, што знамо једни о другима. Комичан комад приказан је кроз путовање Николе Тесле кроз време, и највише се односи на специфичности њихових другара из 12. разреда током живота у гимназији.

Представнице сва три одељења, Ангелики Иванов из 12/а, Тијана Мајданџић из 12/б и Марија Рожмарић из 12/ц, прочитале су кратке и фрапантне говоре, и тиме увеличале свечаност за још мноштво пажљиво сатканих речи пуке носталгије.

Плес у свакој конотацији представља лепоту повезаности људи са сопственим емоцијама, али плес који повезује људе с оним што је било и што ће бити, с детињством и одрастањем, јесте валцер матураната. Одељења 12/а, 12/б и 12/ц су уз прикладне нумере показала хармонију покрета и хаос дугих припрема за изведбу истих, тако успоставивши баланс с којим су наступи изгледали божанствено. Динамичнији део матурантских перформанса био је модеран плес, припреман са ватреним жаром и забавом какву нисмо могли предвидети. Велику улогу у оваквим изведбама имале су разредне старешине, Оливера Младеновић Мунишић, Лазар Которчевић, и Андреа Мештер Апјок. Одабир песама и природа покрета зависили су од одељења и њихових претензија, енергичности и љубави за плесом.

Напослетку, емотивном сликом родитеља и њихове деце како играју валцер на даскама бине Културног центра „МОМ“ завршен је програм. Завршен, само у том тренутку у времену. Али траје, и трајаће. Те вечери ниједна принцеза није изгубила своју ципелицу. Ниједна принцеза није журила, и бојала се времена, већ је сваким моментом покушавала да га заустави. А оно, тече.

Ниједан принц није нашао ципелицу, те су са својим принцезама пркосили времену. Прича каже да сви они спокојно корачају заједно, и даље, а онда када помисле да су им се путеви раздвојили, то исто време убедиће их у супротно. Све њих црвена пантљика везује, кроз сваку димензију овог времена.

Јана Шошић, 12/б

ЗБОГОМ, МАТУРАНТИ

Једног раног зимског јутра, 4. децембра ове школске године, почеле су последње припреме за одржавање свечане доделе пантљика 2023/2024. године. Полако гурајући врата те познате грађевине где су генерације матураната затварале важно поглавље свог гимназијског живота, ученици једанаестог и дванаестог разреда улазили су са осмесима на лицу, сигурно корачајући ходницима културног центра МОМ-а. Нервоза, страх, срећа, понос мешали су се са носталгијом и узбуђењем.

Време је протицало, сваким тренутком ближећи се почетку бала. Полако један по један родитељ, пријатељ, рођак улазио је широких очију, зацкљених од суза. Зрачећи поносом, али и олакшањем што након дуге четири године уместо пред дететом које су отпустили у бели свет, стоје пред младом особом светле будућности, поносно су посматрали своју децу у другом светлу. Убрзо су пристигли и професори.

Публика нестрпљиво очекује почетак програма. Мама, тата, родбина и пријатељи извирују из редова људи не би ли што пре угледали баш свог матуранта у пуном сјају вечери. Након кратке паузе, водитељи излазе на сцену пропраћени гласним аплаузом, званично отварајући свечану церемонију. Њихови осмеси су широки, речи топле, и док један по један матурант излази на сцену, њихови гласови који редом прозивају имена прате сам чин качења пантљика. До краја доделе атмосфера је већ опуштенија. На бину ступају ученици једанаестог разреда, спремни да прикажу скеч који су пажљиво припремали месецима раније. Мешавина унутрашњих шала, историје наше школе и креативних сцена изазива смех публике, али их и разнежује у исто време. Следе дирљиви говори једанаестака, дванаестог разреда, али и дуго очекивани говор директорке наше школе. Врхунац вечери је истовремено и тренутак који је очекиван од самог почетка програма. Матуранти излазе, њихови осмеси су обасјани рефлекторима, док се елегантно крећу сценом држећи руку свог изабраног партнера. На лицима им је исцртано узбуђење, страх, понос, и цела палета емоција која осликава све што им се налази дубоко у души.

И док се публици пред очима развија живописна слика, они представљају симбол успеха и поноса наше школе, узор свим наредним генерацијама које ће у будућности заузети њихово место на подијуму.

Међутим, упркос неописивој тузи која је присутна јер се ближи крај нашег заједничког средњошколског путовања, иза њих остаје низ сећања и успомена које ће попуњавати празна места у нашим срцима. Зато сматрамо да ово није крај, већ само привремено збогом, и желимо вам све најлепше у наредном поглављу ваших живота.

**„У доба младости,
у доба радости,
у доба најлепшег нам сна”**

БОЖИЋНА ТРАДИЦИЈА: ВЕРТЕП У СРПСКОЈ ГИМНАЗИЈИ „НИКОЛА ТЕСЛА”

У време владавине цара Ирода, над земљом израелском појави се једна звезда, посве различита од других. Три мудраца, Гашпар, Балтазар и Мелхиор, који су неуморно пратили звезду, запазише да она не само да је већа и сјајнија од осталих, већ и да их са истока не води на запад, него на југ. Након 40 дана, звезда се зауставила изнад пећине у граду Витлејему. Тада мудраци уђоше у пећину и поклонили се детету. Даровали су га златом, тамјаном као Бога и смиром као првосвештеника и учитеља.

Према Јеванђељу, када се у поноћ сјајна звезда зауставила изнад витлејемске пећине у Јерусалиму, рођен је Исус Христос. У пећини је Дјева Марија повила новорођенче у сламу, ставила га у јасле и поклони му се као Богу.

Божић је време када се враћамо старим српским обичајима, а један од њих је и описани играчки Вертеп који представља народну представу о ноћи рођења Исуса Христа. По традицији, 9. разреда су и ове године, 15. децембра, поред приказа поменутог играчка, пред публиком Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти извели и остатак садржајног божићног програма.

Традиционални програм започео је тропаром „Рождество Твоје, Христе Боже наш” ког су, под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић, отпевале хористкиње Српске гимназије. Након тога су ђаци-прваци рецитовали божићне песмице. До краја програма, на сцени су се смењивали ученици 9. разреда који су се потрудили да нам текстовима, стиховима и глумом приближе Божић - празник рађања новог живота. Учеснике програма су претходно припремали професори Алекса Милић, Драгана Васић, Драгана Дошен и Невена Богићевић, те професорка ликовне културе Анита Шухајда која се побринула око декорације.

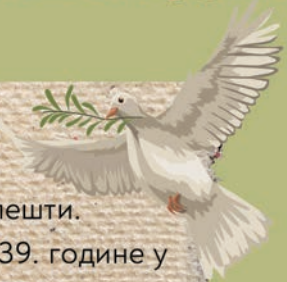
Потом је в. д. директора Аница Пандуровић присутнима честитала предстојеће празнике истакнувши да је Божић празник љубави и толеранције. На самом крају, у организацији Ђачке самоуправе на челу са професором Лазаром Которчевићем, приређена је чајанка. Ученицима и професорима послужени су медањаци, мандарине, кикирики, бомбоне и чај који су били поклони Самоуправе Срба у Мађарској. Уз песму и добро расположење, манифестација је приведена крају и отпочео је заслужени зимски распуст.

Јелена Зирић 11/6

ТРАДИЦИОНАЛНА ПРОСЛАВА САВИНДАНА

Прослава Савиндана одржана је у петак, 26. јануара 2024. године, у фискултурној сали Српског образовног центра „Никола Тесла“ у Будимпешти. Овај дан веома је значајан за све Србе у Мађарској, где је по први пут 1839. године у Сегедину јавно изведена Светосавска химна, на ђачкој прослави Савиндана. Свечаном програму присуствовали су многобројни угледни гости професори, руководство Српског образовног центра „Никола Тесла“, в. д. директора Аница Пандуровић и заменица директорке Кристина Бекић, Милан Ђурић, потпредседник Самоуправе Срба у Мађарској, као и свештеници Епархије будимске Зоран Остојић, Никола Почуча и Зоран Живић, који су том приликом освештали светосавске дарове, славски колач и кољиво. Програм је, по традицији, приказан два пута, најпре ђацима основне школе, а затим и гимназијалцима.

Као и сваке године, светосавска прослава у будимпештанском Српском образовном центру отворена је извођењем Светосавске химне у интерпретацији гимназијског хора под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић. Током програма на бини су се смењивале рецитације ученика нижих разреда основне школе, док је за ову прилику драмска секција, коју води професорка Зорица Јурковић Ембер, припремила кратку сценску тачку у којој су учествовали гимназијалци и основношколци. Кроз сценски перформанс представљена је посвећеност духовном животу Светог Саве и његово одрицање од краљевског наслеђа.

Ученицима основне школе обратила се и в. д. директора Аница Пандуровић, чији је говор гимназијалцима прочитала њена заменица Кристина Бекић. Светосавска приредба затворена је солистичким извођењем Лазара Мишића, ученика шестог разреда наше основне школе, у пратњи школског хора. Након тога су се ученици послужили славским колачем и кољивом, чиме је школска свечаност затворена.

Празновање Савиндана наставило се сутрадан, 27. јануара, у 10 часова, у саборном храму Великомученика Светог Георгија, јединој српској православној цркви у Будимпешти; у којој је одржана Света литургија, поводом школске славе. Славу и славске дарове припремили су ученици 10. разреда, овогодишњи кумови. Немања Недељковић, ученик 10/а разреда кумство је предао свом млађем брату, Марку Недељковићу, ученику 9/а разреда.

Истог дана у поподневним часовима, у свечаној сали палате Текелијанум, одржана је свечана Светосавска академија која се традиционално одржава од прве половине прошлог века. Овом приликом, професорима наше школе, Алекси Милићу и Лазару Которчевићу, уручена је награда за освојено друго место на конкурс Српског института у области језичке, историјске и етнолошке грађе Срба у Мађарској, за научно-истраживачки рад на тему „Српско гробље у Српском Ковину“. Велики допринос овом истраживању, дали су и ученици 11/6 разреда, старешине Јулије Младеновић, који су октобра 2023. учествовали у чишћењу гробља у Српском Ковину. Како је наведено на школској фејсбук страници: „Ученици су том приликом стекли нова сазнања о вредности ове културне баштине, а заједничким ангажовањем и тимским радом подигли свест о значају културе сећања и друштвено-корисног рада.“

Прослава 27. јануара затворена је Светосавским балом у организацији Самоуправе Срба у Мађарској, који је трајао до раних јутарњих часова уз коло и народну музику у извођењу Биљане Јефтић и Александра Илића и у пратњи оркестра Радована Марића, солисте на виолини Милана Илића и оркестра „Село“.

Јегор Лазић, 10/ц

СТОГОДИШЊИЦА ОПТАЦИЈЕ

У препуној сали Српског позоришта у Будимпешти 10. децембра, обележена је стогодишњица оптације Срба из Мађарске. На самом почетку програма публици се обратила директорка „Српског венца” и професорка драмске секције Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти, Зорица Јурковић Ембер. Директорка је своје излагање започела цитатом о победи Србије у Првом Светском рату, стварању Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца 1918. године и о оптирању.

Након Зоричиног обраћања, публика је имала прилику да погледа документарни филм „Прохујало с Веменом” Ђорђа Шибалина и Драгомира Дујмова, аутора текста. У филму је дочаран живот веменских Срба за време Првог светског рата и након њега. На платну су се смењивале фотографије оптаната из барањског села које је забележио фото-апарат учитеља Беле Хернаија.

„За већину Срба ово је значило да је тиме решено српско национално питање, јер је у новој држави обухваћена већина српских народа и српских националних територија. Већина српског народа изван Југославије, из суседних држава, желела је да се исели у матичну националну државу. Таква могућност дата је и Србима у Мађарској, одредбама Тријанонског уговора, 4. јуна 1920. године. Тада је у Мађарској живело око 19.000 Срба, док се у току наредне две године иселило њих 14.000. Процеси оптирања, односно исељавање Срба оптаната из Мађарске, оставили су на преостале Србе у Мађарској трајне и неизбрисиве последице, које су се огледале у свим доменима њиховог живота и деловања.”

Програм су наставили ученици Српске гимназије „Никола Тесла” који су одиграли представу „Судбине у магли”. На сцени су млади глумци оживели истините догађаје које је у свом роману „Воз савести” описао професор Драгомир Дујмов. Сваким извођењем ове представе, стављајући акценат на потресну причу, публика громогласним аплаузом поздравља глумце и у сузама напушта салу. Вече је приведено крају песмом „Да ми Бог да” коју су премијерно извели Бранка Башић, певачица етно музике, Лена Ембер, студенткиња глуме у Будимпешти, Марко Ембер, академски глумац и Митар Кркељић, професор, вокални извођач и члан Српског венца.

СПОРТСКИ ПРЕГЛЕД

**КОШАРКАШИЦЕ НА ДОДЕЛИ НАГРАДА
ПОВОДОМ ПОБЕДЕ НА ЋАЧКОЈ ОЛИМПИЈАДИ**

**ЛУКА ЈАШИЋ 11/Ц
ЗАУЗЕО 8. МЕСТО НА
ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА У ГАНГВОНУ**

**ПЕТАР АНЂЕЛИЋ 12/Б
ЈЕ ОДЛИКОВАН СРЕБРНИМ ОДЛИЧЈЕМ
НА ЋАЧКОЈ ОЛИМПИЈАДИ**

РЕКАО СИ

РЕКАО СИ ДА МЕ ВОЛИШ,
ГЛЕДАО СИ МЕ ПРАВО У ОЧИ,
ЗНАЈУЋИ ДА ЛАЖЕШ ДВЕ ОСОБЕ
У ИСТОМ ТРЕНУТКУ.

РЕКАО СИ ДА САМ САВРШЕНА,
ДА САМ ПОСЕБНА,
А ЗНАО СИ ДА НИЈЕ БИЛО
УПУЋЕНО МЕНИ.

РЕКАО СИ ДА ЈЕДВА ЧЕКАШ
ДА МЕ ВИДИШ,
ДОК СИ ТАДА СЕДЕО СА ЊОМ
НА ВАШОЈ ОМИЉЕНОЈ КЛУПИ.

РЕКАО СИ ЖЕЛИШ ДА ПРОВЕДЕШ
ЦЕО ЖИВОТ СА МНОМ,
А ЉУБИО СИ ЈЕ И ПАЗИО
КАО ДА ТИ ЈЕ ЖЕНА.

РЕКАО СИ ДА НИКАД НЕЋЕШ
НАЋИ НЕКОГ ПОПУТ МЕНЕ
А НИСИ МЕ ПРВО НИ ТРАЖИО.

РЕКАО СИ МАЈЦИ КАКО САМ
ЗЛАТНА ДЕВОЈКА,
А ОДУВЕК СИ ВИШЕ ВОЛЕО СРЕБРО.

РЕКАО СИ КАКО ИДЕШ
ПРАВИМ ПУТЕМ,
А ОНА ЈЕ ЈЕДИНА ДЕВОЈКА
НА ТВОМ ПУТУ.

РЕКАО СИ ДА САМ ДЕВОЈКА
ТВОЈИХ СНОВА,
А НИКАДА ТИ СЕ НИСАМ ПОЈАВИЛА
У СНУ.

РЕКЛА САМ ЈЕДНОМ ДА ТЕ ВОЛИМ,
А ВОЛЕЛА САМ ТЕ.